

Exploring the Torah's Chronological Integrity - class #2

Before or After the Ten Commandments -

When did Bnei Yisrael request not to hear God speak?

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction /

Early in our Jewish education, we are exposed to the opinion that Am Yisrael heard only the FIRST TWO 'dibrot' from God, and the rest from Moshe [based on the famous drasha of:

תּוֹרָה צְוָה-לָנוּ, מֹשֶׁה : מוֹרָשָׁה, קִהְלַת יַעֲקֹב. Dv. 33: 4]

However, this Midrashic conclusion is based not only on a cute 'gematria', but also careful study of the events that transpire in Shmot chapters 19 & 20. In today's class, we will show how the answer to our 'title' – can help us understand that famous Midrash a bit better and also appreciate the elegant manner in how the Torah tells the story of the Theophany.

Intro #2 - a word we will use quite often over the next few weeks:

ob·fus·ca·tion

/,äbfə'skāSH(ə)n/

noun

noun: **obfuscation**; plural noun: **obfuscations**

1. the action of making something obscure, unclear, or unintelligible.
"when confronted with sharp questions they resort to obfuscation"

Rashi on Shmot 19:9 3/4

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלַיִךְ בְּעַב הָעָנָן, בְּעִבּוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמָּךְ, וְגַם-בָּדַד יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם; וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דִּבְרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה. 9 And the LORD said unto Moses: 'Lo, I come unto thee in a thick cloud, that the people may hear when I speak with thee, and may also believe thee for ever.' And Moses told the words of the people unto the LORD.

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם, וְקַדְּשֵׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר; וְכַבְּסוּ, שְׂמֹלֹתָם. 10 And the LORD said unto Moses: 'Go unto the people, and sanctify them to-day and to-morrow, and let them wash their garments,

יא וְהָיוּ נְכַנִּים, לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הָעָם--עַל-הַר סִינַי. 11 and be ready against the third day; for the third day the LORD will come down in the sight of all the people upon mount Sinai.

Rashi

את דברי העם וגו' - תשובה על דבר זה שמעתי מהם - שרצונם לשמוע ממך
אינו דומה השומע מפי השליח לשומע מפי המלך,
רצוננו לראות את מלכנו

I. Shmot 19:16-19 - In preparation for hearing the Dibrot

PREPARATION:

12 And you shall set bounds unto the people round about, saying: Take heed to yourselves, that you go not up into the mount, or touch the border of it; whosoever touches the mount shall be surely put to death; 13 no hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it be beast or man, it shall not live; when the ram's horn soundeth long, they shall come up to the mount.' 14 And Moses went down from the mount unto the people, and sanctified the people; and they washed their garments. 15 And he said unto the people: 'Be ready against the third day; come not near a woman.'

REVELATION or TREPIDATION

16 And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a horn exceeding loud; and **all the people that were in the camp trembled.** 17 And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; and they stood at the nether part of the mount. 18 Now mount Sinai was altogether on smoke, because the LORD descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly. 19 And when the voice of the horn waxed louder and louder, **Moses spoke, and God answered him** with a voice.

יב וְהִגַּבְלֹתָ אֶת-הָעָם סְבִיב לְאָמְרוֹ, הִשְׁמְרוּ לְכֶם לֹות בְּהָר וְנִגַע בְּקִצְהוֹ: כָּל-הַנִּגַּע בְּהָר, מוֹת יוּמָת. יג לֹא-תִגַע בּוֹ יָד, כִּי-סָקוֹל יִסְקֶל אוֹ-יָרֵה יִירֶה-- אִם-בְּהֵמָה אִם-אִישׁ, לֹא יַחִיָּה; **בְּמִשְׁדָּה, הַיָּבֵל, הַמָּה, יַעֲלוּ בְּהָר** יד וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן-הָהָר, אֶל-הָעָם; וַיְקַדֵּשׁ, אֶת-הָעָם, וַיִּכְבְּסוּ, שְׂמֹלֵתָם. טו וַיֹּאמֶר, אֶל-הָעָם, הָיוּ נִכְנִיִּים, לְשִׁלְשֹׁת יָמִים: אֶל-תִּגְשׁוּ, אֶל-אִשָּׁה.

REVELATION or TREPIDATION

טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת הַבִּקּוֹר, וַיְהִי קֹלַת וּבִרְקִים וַעֲנַן כְּבֹד עַל-הָהָר, וְקֹל שִׁפְר, חֲזַק מְאֹד; **וַיִּחְרַד כָּל-הָעָם, אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה.** יז וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לְקִרְאת הָאֱלֹהִים, מִן-הַמַּחֲנֶה; וַיִּתְיַצְּבוּ, בְּתַחְתִּית הָהָר. יח וְהָר סִינַי, עָשָׂן כָּלוּ, מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה, בְּאֵשׁ; וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כְּעֹשֶׁן הַכִּבְשָׁן, וַיִּחְרַד כָּל-הָהָר מְאֹד.

יט וַיְהִי קוֹל הַשִּׁפְר, הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד;

מֹשֶׁה יִדְבֵר, וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

שמות פרק כ The Ten 'STATEMENTS'

א וַיִּדְבֵר אֱלֹהִים, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמְרוֹ. {ס}

After the DIBROT:

יד וְכָל-הָעָם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשִּׁפְר, וְאֶת-הָהָר, עֹשֶׂן; וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ, וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק.

טו וַיֹּאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, **דַּבֵּר-אֵתָה עִמָּנוּ, וְנִשְׁמָעָה; וְאַל-יִדְבֵר עִמָּנוּ אֱלֹהִים, פֶּן-נָמוּת.**

טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, **אֶל-תִּירְאוּ, כִּי לְבַעֲבוֹר נִסוֹת אֶתְכֶם, בָּא הָאֱלֹהִים; וּבַעֲבוֹר, תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל-פְּנֵיכֶם--לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ.**

יז וַיַּעֲמֵד הָעָם, מֵרָחֵק; וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל-הָעֲרָפֶל, אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים. {ס}

14 And all the people perceived the thunderings, and the lightnings, and the voice of the horn, and the mountain smoking; and when the people saw it, they trembled, and stood afar off.

15 And they said unto Moses: 'Speak thou with us, and we will hear; but let not God speak with us, lest we die.'

16 And Moses said unto the people: 'Fear not; for God is come to prove you, and that His fear may be before you, that ye sin not.'

17 And the people stood afar off; but Moses drew near unto the thick darkness where God was. {S}

II. WHEN DID SHMOT 20:15-18 take place

- After the Dibrot [Ibn Ezra]
- During the Dibrot [chazal]
- BEFORE the dibrot [RAMBAN !]

After – simply makes perfect sense

During – based on first / third person
In the Dibrot

Before – based on Devarim 5:19-30

III. Devarim chapter 5

Similar story to Shmot 20:15-18

Is it the same or different?

Let's examine:

דברים פרק ה

א ויקרא משה, אל-כל-ישראל, ויאמר אלהם שמע ישראל את-החקים ואת-המשפטים, אשר אנכי דבר באזניכם היום; ולמדתם אתם, ושמרתם לעשתם.

ב יהוה אלהינו, כרת עמנו ברית--בחרב

ג לא את-אבותינו, כרת יהוה את-הברית הזאת: כי אתנו, אנחנו אלה פה היום פלנו חיים. ד פנים בפנים, דבר יהוה עמכם בהר--מתוך האש. ה אנכי עמד בין-יהוה וביןכם, בעת ההוא, להגיד לכם, את-דבר יהוה: כי יראתם מפני האש, ולא-עליתם בהר לאמר. {o}

ו אנכי יהוה אלהיך, אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא-יהיה לך אלהים אחרים, על-פני. ז לא-תעשה לך פסל, כל-תמונה, אשר בשמים ממעל, ואשר בארץ מתחת--ואשר במים, מתחת לארץ. ח לא-תשתחוה להם, ולא תעבדם: כי אנכי יהוה אלהיך, אל קנא--פקד עון אבות על-בנים ועל-שלשים ועל-רבעים, לשנאי. ט ועשה חסד, לאלפים--לאהבי, ולשמרי מצותו (מצותי). {o}

י לא תשא את-שם-יהוה אלהיך, לשוא: כי לא ינקה יהוה, את אשר-ישא את-שמו לשוא. {o}

יא שמור את-יום השבת, לקדשו, כאשר צוה, יהוה אלהיך. יב ששת ימים תעבד, ועשית כל-מלאכתך. יג יום, השביעי--שבת, ליהוה אלהיך: לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך-ואמתך ושורך וחמורך וכל-בהמתך, וגרף אשר בשעריך--למען ינוח עבדך ואמתך, כמוך. יד וזכרת, כי עבד היית בארץ מצרים, ויצאך יהוה אלהיך משם, ביד חזקה ובזרע נטויה; על-כן, צוה יהוה אלהיך, לעשות, את-יום השבת. {o}

טו כבד את-אביך ואת-אמך, כאשר צוה יהוה אלהיך--למען יאריך ימיה, ולמען ייטב לך, על-האדמה, אשר-יהוה אלהיך נתן לך. {o}

טז לא תרצח, {o} ולא תנאף; {o} ולא תגנב, {o} ולא-תענה ברעך עד שוא. {o} יז ולא תחמד, אשת רעך; {o} ולא תתאנה בית רעך, שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו, וכל, אשר-לרעך. {o}

יח את-הדברים האלה דבר יהוה אל-כל-קהלכם בהר, מתוך האש הענן והערפל--קול גדול, ולא יסף; ויכתבם, על-שני לוחת אבנים, ויתנם, אלי. יט ויהי, כשמעכם את-הקול מתוך החשך, וקהר, בער באש; ותקרבוני אלי, כל-ראשי שבטיכם וזקניכם. כ ותאמרו, הן הראנו יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו, ואת-קלו שמענו, מתוך האש; היום הזה ראינו, כי-ידבר אלהים את-האדם וחי.

III. Devarim 5:19-29

יט ויהי, כשמעכם את-הקול מתוך החשך, וקהר, בער באש; ותקרבוני אלי, כל-ראשי שבטיכם וזקניכם. 19 And it came to pass, when ye heard the voice out of the midst of the darkness, while the mountain did burn with fire, that ye came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders;

כ ותאמרו, הן הראנו יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו, ואת-קלו שמענו, מתוך האש; היום הזה ראינו, כי-ידבר אלהים את-האדם וחי. 20 and ye said: 'Behold, the LORD our God hath shown us His glory and His greatness, and we have heard His voice out of the midst of the fire; we have seen this day that God doth speak with man, and he liveth.

כא ועתה, למה נמות, כי תאכלנו, האש הגדלה הזאת; אם-יספים אנחנו, לשמע את-קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו. 21 Now therefore why should we die? for this great fire will consume us; if we hear the voice of the LORD our God any more, then we shall die.

כב כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים
חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ, כְּמִנּוּ--וַיַּחֲי.

22 For who is there of all flesh, that hath heard the voice of the living God speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived?

כג קָרַב אֶתָּה וּשְׁמַע, אֵת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ, אֵת כָּל-
אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ-
-וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ.

23 Go thou near, and hear all that the LORD our God may say; and thou shalt speak unto us all that the LORD our God may speak unto thee; and we will hear it and do it.'

כד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם, בְּדַבְּרְכֶם
אֵלַי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, שָׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבְרוּ אֵלַיךָ-
-הֵיטִיבוּ, כָּל-אֲשֶׁר דָּבְרוּ.

24 And the LORD heard the voice of your words, when ye spoke unto me; and the LORD said unto me: 'I have heard the voice of the words of this people, which they have spoken unto thee; they have well said all that they have spoken.

כה מִי-יִתֵּן וְהָיָה לְבַבָם זֶה לָהֶם, לִירְאָה אֶתִּי
וְלִשְׁמֹר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי--כָּל-הַיָּמִים: לְמַעַן
יִיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם, לְעֹלָם.

25 Oh that they had such a heart as this alway, to fear Me, and keep all My commandments, that it might be well with them, and with their children for ever!

כו לֵךְ, אָמַר לָהֶם: שׁוּבוּ לְכֶם, לְאֹהֲלֵיכֶם.

26 Go say to them: Return ye to your tents.

כז וְאֶתָּה, פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי, וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת
כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר
תִּלְמָדָם; וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר אֲנֹכִי נֹתֵן לָהֶם
לְרִשְׁתָּהּ.

27 But as for thee, stand thou here by Me, and I will speak unto thee all the commandment, and the statutes, and the ordinances, which thou shalt teach them, that they may do them in the land which I give them to possess it.'

It's either the same story, different details

Or a different story

If so, when did each story take place?

Ibn Ezra – same story

Ramban – different, and this story is AFTER

Hence the story in Shmot must be earlier

Ramban on Shmot 20:15,
explaining why 20:15-18 belongs in 19:16-18

רמב"ן שמות כ, יד :
וכל העם רואים את הקולות. ויאמרו אל משה...

- דעת המפרשים IBN EZRA – שהיה זה אחר מתן תורה,
והוא שאמר (דברים ה כ - כב): "ותקרבו אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם
ותאמרו הן הראנו ה' אלהינו וגו' אם יוספים אנחנו לשמוע"...
ואין כן דעתי, בעבור:

* שאמר בכאן ואל ידבר עמנו אלוהים, ולא אמר " עוד ,"
* ומשה אמר בכאן אל תיראו,
ושם נאמר (שם ה כה): הטיבו כל אשר דברו.

* ועוד, כי בכאן לא ספר שיפחדו רק -מן הקולות והלפידים
ומן ההר שהוא עשן, ושם פחדו מדיבור השכינה,
שאמרו כי מי כל בשר אשר שמע קול אלוהים חיים מדבר
מתוך האש כמונו ויחי (שם ה כג).
* ועוד, כי בכאן אמר -ומשה נגש אל הערפל,
ולא אמר שבא בתוכו:

והנכון בעיני בפרשה ובסדור הענין,
כי וכל העם רואים ויאמרו אל משה... **היה קודם מתן תורה,**
ומתחלה הזכיר כסדר כל דברי האלוהים-

מה שצוה למשה בהגבלת ההר, ואזהרת העם, ועשרת הדברות

ועתה חזר והזכיר דברי העם אל משה

EXPLAIN CONCEPT OF 'END-NOTE/ FOOTNOTE

- ואמר כי מעת שראו את הקולות ואת הלפידים נעו לאחור
ועמדו מרחוק יותר מגבול ההר אשר הגביל משה.

והסדר בדברים, כי בבקר היו קולות וברקים וקול שופר חזק
(לעיל יט טז): ועדין לא ירדה שכינה...

וחרדו העם במחנה במקום תחנונם (לעיל יט טז),

ומשה חיזק לבם והוציאם לקראת האלוהים
ויתיצבו בתחתית ההר (שם יז),
ובהיותם שם בתחתית ההר מצפים ומתיצבים
ירד ה' על ההר באש (שם יח),
ויעל עשנו עד לב השמים חשך ענן וערפל.....,
ואז אמרו אליו כלם שלא ידבר עמהם האלוהים כלל פן ימותו..

ומשה חיזקם ואמר להם **אל תיראו** (פסוק כ),
ושמעו אליו-

ויעמוד העם מרחוק במעמד (פסוק כא),
כי לא רצו בכל דבריו להתקרב אל הגבול,
ומשה נגש אל הערפל (שם), לא בא בתוכו,
ואז דבר אלוהים עשרת הדברות:

**ואחר עשרת הדברות לא הזכיר כאן מה שאמרו הזקנים
למשה,**

כי רצה לבאר כסדר המצות והמשפטים,

אבל במשנה תורה (דברים ה כ): הזכיר משה כי אחרי הדברות
קרבו אליו כל ראשי שבטיהם וזקניהם ואמרו לו :
אם יוספים אנחנו לשמוע את קול ה' אלהינו עוד ומתנו,
כי שערנו בנפשותינו שלא נוכל עוד לסבול משא דבר ה' אלוהים, כי
חשבו שירצה האלוהים לדבר אליהם כל המצוות,
ולכך אמרו קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה' אלהינו
ואת תדבר אלינו ושמענו ועשינו (שם כד),
והקב"ה הודה לדבריהם ואמר הטיבו כל אשר דברו,
כי כן היה החפץ לפניו שלא ישמיעם רק עשרת
הדברות, והיראה ישרה לפניו:

Ramban Shemot 20

AND ALL THE PEOPLE PERCEIVED THE THUNDERINGS... 16. AND THEY SAID UNTO MOSES.

In the opinion of the commentators, this happened after the Giving of the Torah. It is with reference to this that Scripture says, And ye came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders, and ye said: Behold, the Eternal our G-d hath shown us His Glory, etc. If we hear the Voice of the Eternal our G-d any more, then we shall die.

But such is not my opinion, for it says here, but let not G-d speak with us, and it does not say "any more." Besides, Moses said here to the people, Fear not, and there it is said, They have well said all that they have spoken.

Moreover, here it is told that they feared only the thunderings, the lightnings, and the smoking mountain, and there it is said that they feared the speaking of the Divine Presence, for they said, For who is there of all flesh, that hath heard the Voice of the living G-d, speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived? Again, here it is said, And Moses drew near unto the thick darkness, but it does not say that "he entered into it." [If

the events narrated in this section of the Torah happened after the Revelation, it should have said that he came "into the midst of the cloud," as it says further on in 24:18.]

The correct interpretation regarding this section of the Torah and the [entire] order of events pertaining to the Revelation appears to me to be as follows: And all the people perceived... And they said unto Moses — all this happened before the Revelation. Now at first, [in Chapter 19], Scripture mentioned in sequence all the words of G-d that were commanded to Moses regarding the setting of a boundary to Mount Sinai and the admonition given to the people. This is followed [at the beginning of Chapter 20] by the Ten Commandments, and now Scripture refers back and mentions the words of the people to Moses, relating that from the moment they had perceived the thunderings and the lightnings, they moved backwards and stood afar off, further away from the boundary of the mountain that Moses had set for them.

The order of events [on the day of the Revelation] was thus as follows: In the morning, there were thunderings and lightnings and the loud voice of the horn, but the Divine Presence had not yet come down on the mountain,

something like it is written, And a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Eternal; but the Eternal was not in the wind. And the people that were in the camp — i.e., in their place of encampment — trembled. But Moses encouraged them and brought them forth towards G-d... and they stood at the nether part of the mount. While they were standing there at the nether part of the mount in anticipation, the Eternal descended upon the mount in fire and the smoke thereof ascended unto the heart of heaven, with darkness, cloud, and thick darkness. The mountain itself trembled and quivered as mountains do in an earthquake called zalzalah, or even more than that. And so it is written, What aileth thee... ye mountains, that ye skip like rams; ye hills, like young sheep? This is not a figure of speech, just as the preceding verse — The sea saw it, and fled; the Jordan turned backwards — is not a mere figure of speech. Meanwhile, the voice of the horn waxed louder and louder. Then the people saw what was happening, and they moved backwards and stood further away from the boundary [that Moses had set for them]. They all said to Moses that G-d should not speak with them at all lest

they die, for by reason of the vision, their pains came upon them and they retained no strength, and if they would hear the Divine utterance, they would die. Moses, however, encouraged them, and he said to them,